

KOMMISSJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING (EU) 2019/1276**2021/EØS/30/56****av 29. juli 2019****om oppheving av Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/627/EU om anerkjennelse av Australias rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer(*)**

EUROPAKOMMISSJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer⁽¹⁾, særlig artikkel 5 nr. 6, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommisjonen har i henhold til artikkel 5 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1060/2009 myndighet til å treffe en beslutning om likeverdighet der det fastslås at en tredjestats rettslige og tilsynsmessige rammer sikrer at kredittvurderingsbyråer som er godkjent eller registrert i tredjestaten, oppfyller rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene i nevnte forordning og er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving i tredjestaten. For å anses som likeverdige må de rettslige og tilsynsmessige rammene minst oppfylle vilkårene fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1060/2009.
- 2) Den 5. oktober 2012 vedtok Kommisjonen gjennomføringsbeslutning 2012/627/EU⁽²⁾ og slo der fast at disse tre vilkårene var oppfylt, og at Australias rettslige og tilsynsmessige rammer for kredittvurderingsbyråer anses som likeverdige med kravene i forordning (EF) nr. 1060/2009 som gjaldt på det tidspunktet.
- 3) Australias rettslige og tilsynsmessige rammer oppfyller fortsatt de tre vilkårene som opprinnelig var fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1060/2009. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 462/2013⁽³⁾ innførte tilleggskrav til kredittvurderingsbyråer registrert i Unionen og skjerpet dermed de rettslige og tilsynsmessige rammene for disse kredittvurderingsbyråene. Disse tilleggskravene omfatter regler for kredittutsikter, håndtering av interessekonflikter, krav om fortrolighet, kvalitet på kredittvurderingsmetoder samt framlegging og offentliggjøring av kredittvurderinger.
- 4) I henhold til artikkel 2 annet ledd nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 462/2013 får tilleggskravene anvendelse fra 1. juni 2018 ved vurdering av likeverdighet for tredjestaters rettslige og tilsynsmessige rammer.
- 5) Dette var bakgrunnen for at Kommisjonen 13. juli 2017 anmodet Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) om råd med hensyn til likeverdigheten av de rettslige og tilsynsmessige rammene i blant annet Australia med tilleggskravene innført ved forordning (EU) nr. 462/2013 og dens vurdering av betydningen av eventuelle forskjeller.
- 6) I sin tekniske uttalelse offentliggjort 17. november 2017 konkluderte ESMA med at bestemmelsene i Australias rettslige og tilsynsmessige rammer ikke var tilstrekkelige til å oppfylle målene for tilleggskravene innført ved forordning (EU) nr. 462/2013.
- 7) Artikkel 3 nr. 1 bokstav w) innfører en definisjon av kredittutsikter, og i forordning (EF) nr. 1060/2009 er nå visse krav til kredittvurderinger utvidet til også å gjelde kredittutsikter. Australias rettslige og tilsynsmessige rammer anerkjenner ikke eksplisitt kredittutsikter, men Australian Securities and Investment Commission mener at kredittutsikter omfattes av definisjonen av «rådgivning om finansielle produkter» og dermed er underlagt de samme kravene som kredittvurderinger.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 201 av 30.7.2019, s. 17, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 310/2019 av 13. desember 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 14 av 5.3.2020, s. 69.

(1) EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1.

(2) Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/627/EU av 5. oktober 2012 om anerkjennelse av Australias rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer (EUT L 274 av 9.10.2012, s. 30).

(3) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 462/2013 av 21. mai 2013 om endring av forordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer (EUT L 146 av 31.5.2013, s. 1).

- 8) For å styrke oppfatningen av kredittvurderingsbyråene som uavhengige av de kredittvurderte enhetene ble reglene om interessekonflikter i artikkel 6 nr. 4 og artikkel 6a og 6b i forordning (EF) nr. 1060/2009 utvidet ved forordning (EU) nr. 462/2013 til å omfatte interessekonflikter forårsaket av aksjeeiere eller deleiere som har en viktig stilling i kredittvurderingsbyrået. I henhold til Australias rettslige og tilsynsmessige rammer skal et kredittvurderingsbyrå ha innført egnede ordninger for å håndtere interessekonflikter som måtte oppstå i forbindelse med dets virksomhet. Regelverket omhandler imidlertid ikke eksplisitt interessekonflikter knyttet til aksjeeiere. Følgelig finnes det ingen tilsvarende krav om at kredittvurderingsbyråer skal ha forbud mot å utstede kredittvurderinger for foretak som innehar mer enn 10 % av deres aksjekapital, eller mot å yte konsulent- eller rådgivningstjenester til foretak som innehar mer enn 5 % av deres aksjekapital.
- 9) Forordning (EU) nr. 462/2013 innfører nye bestemmelser for å sikre at fortrolige opplysninger bare brukes for formål knyttet til kredittvurderingsvirksomhet og er beskyttet mot bedrageri, tyveri og misbruk. For dette formål skal kredittvurderingsbyråene i henhold til artikkel 10 nr. 2a i forordning (EF) nr. 1060/2009 behandle alle kredittvurderinger, kredittutsikter og tilknyttede opplysninger som innsideinformasjon til de offentliggjøres. Australias rettslige og tilsynsmessige rammer fastsetter detaljerte krav når det gjelder de tiltakene kredittvurderingsbyråene må treffe for å beskytte fortrolige opplysninger de har i sin besittelse om utstedere. Dermed finnes det en troverdig ramme som beskytter fortrolige opplysninger mot misbruk.
- 10) Forordning (EU) nr. 462/2013 tar sikte på å skape større gjennomsiktighet og heve kvaliteten på kredittvurderingsmetodene. I vedlegg I avsnitt D del I nr. 3 i forordning (EF) nr. 1060/2009 innføres en plikt for kredittvurderingsbyråene til å gi kredittvurderte enheter mulighet til å melde fra om eventuelle faktafeil før kredittvurderingen eller kredittutsikten offentliggjøres. Australias rettslige og tilsynsmessige rammer inneholder ikke noe eksplisitt krav om at et kredittvurderingsbyrå skal underrette den kredittvurderte enheten om kredittvurderingen før den offentliggjøres. I stedet fastsetter Australias rettslige og tilsynsmessige rammer at kredittvurderingsbyråene har plikt til å underrette en kredittvurdert enhet bare i tilfeller der dette er «mulig og hensiktsmessig», uten å fastsette noen minste svarfrist.
- 11) Ved forordning (EU) nr. 462/2013 ble det innført beskyttelsestiltak i artikkel 8 nr. 5a, nr. 6 bokstav aa) og ab) og nr. 7 i forordning (EF) nr. 1060/2009 for å sikre at ingen endringer av vurderingsmetoder gjør metodene mindre strenge. I henhold til Australias rettslige og tilsynsmessige rammer skal kredittvurderte enheter som berøres av en metodeendring, underrettes. Det foreligger imidlertid ikke noe krav om at kredittvurderingsbyråer skal rådføre seg med markedsdeltakerne før de gjennomfører en vesentlig endring av en metode, om at tilsynsmyndigheten skal underrettes, eller om at de på sitt nettsted skal offentliggjøre alle feil som er identifisert i en kredittvurderingsmetode.
- 12) Forordning (EU) nr. 462/2013 skjerper kravene til framlegging og offentliggjøring av kredittvurderinger. I henhold til artikkel 8 nr. 2 og vedlegg I avsnitt D del I nr. 2a i forordning (EF) nr. 1060/2009 skal et kredittvurderingsbyrå ved offentliggjøring av kredittvurderingsmetoder, vurderingsmodeller og grunnleggende forutsetninger også legge fram en veiledning som skal være tydelig og lett å forstå, og som redegjør for alle forutsetninger, parametere, begrensninger og eventuelle usikkerheter med hensyn til modellene og vurderingsmetodene som brukes i kredittvurderingsprosessen. Selv om kredittvurderingsbyråer i henhold til Australias rettslige og tilsynsmessige rammer skal opplyse om en kredittvurdering er gjort på oppfordring, om den kredittvurderte enheten har deltatt, og om eventuelle begrensninger ved kredittvurderingene, foreligger det ikke noe krav om at offentligheten skal gis veiledning om metoden bak en kredittvurdering.
- 13) For å styrke konkurransen og begrense risikoen for interessekonflikter i kredittvurderingssektoren innfører forordning (EU) nr. 462/2013 et krav i vedlegg I avsnitt E del II i forordning (EF) nr. 1060/2009 om at gebyrer som kredittvurderingsbyråene krever for kredittvurderinger og tilleggstenester, ikke skal være diskriminerende og skal være basert på faktiske kostnader. Den krever at kredittvurderingsbyråene skal offentliggjøre visse finansielle opplysninger. Australias rettslige og tilsynsmessige ordning krever at kredittvurderingsbyråer skal offentliggjøre opplysninger om inntektsstrømmene og framlegge visse opplysninger for tilsynsmyndigheten i en årsrapport, med unntak for små kredittvurderingsbyråer. Ut over dette er det ikke noe krav om at kredittvurderingsbyråer skal offentliggjøre foreløpige kredittvurderinger eller innrapportere sine gebyroversikter eller gebyrer som kreves av kundene, til tilsynsmyndigheten. Det er heller ikke krav om at gebyrene som kreves av kundene, skal være basert på kostnader og ikke skal være diskriminerende.
- 14) På bakgrunn av de faktorene som er undersøkt, oppfyller ikke Australias rettslige og tilsynsmessige rammer for kredittvurderingsbyråer alle vilkårene for likeverdighet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 annet ledd i forordning (EF) nr. 1060/2009. De kan derfor ikke anses som likeverdige med de rettslige og tilsynsmessige rammene opprettet ved nevnte forordning.
- 15) Gjennomføringsbeslutning 2012/627/EU bør derfor oppheves.

16) Tiltakene fastsatt i denne beslutning er i samsvar med uttalelse fra Den europeiske verdipapirkomité.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Gjennomføringsbeslutning 2012/627/EU oppheves.

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 29. juli 2019.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President
